

POMYSŁY

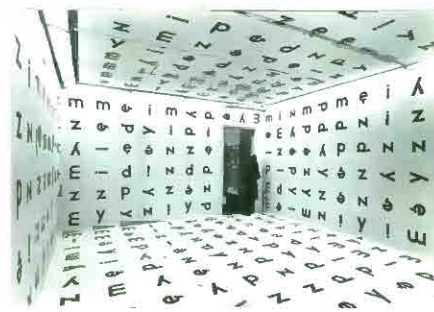
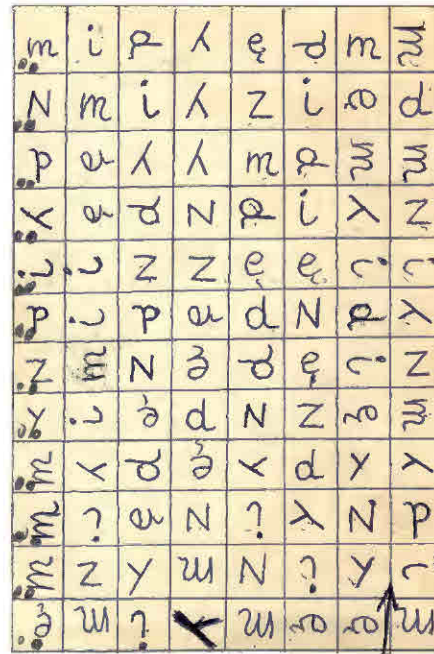
Wszystkie prace Dróżdza zanim zrealizowane zostały przez niego w dużym formacie, sumiennie kreślone były na luźnych kartkach papieru. Na ich podstawie prześledzić możemy ścieżki, którymi podążał artysta i to w jaki sposób rozwiązywał postawione sobie zadania twórcze. Problemy, które go zajmowały, zajmowały także filozofów antycznych – między innymi Zenona z Elei. Dzieło „między” odnosi się do badanego przez niego paradoksu dychotomii (dwoistości). Według niego podróżnik po pokonaniu połowy drogi ma wciąż przed sobą kolejną połowę dystansu, którą ponownie może podzielić na pół i tak w nieskończoność. Przez to zawsze pozostaje on w zawieszaniu między początkiem nowego odcinka drogi, a końcem poprzedniego.

Stanisław Dróżdź stworzył instalację z rozmieszczonych w przestrzeni pokoju liter z których zbudowane jest słowo „między”. Widz znajdując się pomiędzy literami próbuje odczytać z następujących po sobie znaków pełny wyraz „między”, który wciąż mu umyka.

IDEAS

All works by Dróżdź, before they were realized in a large format, had been carefully drawn on loose sheets of paper. Basing on them we can follow the paths the artist had taken and see how he had been carrying out the creative tasks he had undertaken. The problems that occupied the artist had also occupied ancient philosophers - among others Zeno of Elea. The work "between" refers to the paradox of dichotomy. According to it, a traveller, after covering one half of a distance, still has another half of that distance to cover which he can, again, divide in two and so on, infinitely. Thus he is always in between the beginning of the new part of the road and the end of the previous one.

Stanisław Dróżdź created the installation from the letters put in space, which form the word "between". The visitors who are between the letters try to read the full word "between" from the signs that come one after another, but the word always escapes them.

POJĘCIOKSZTAŁTY

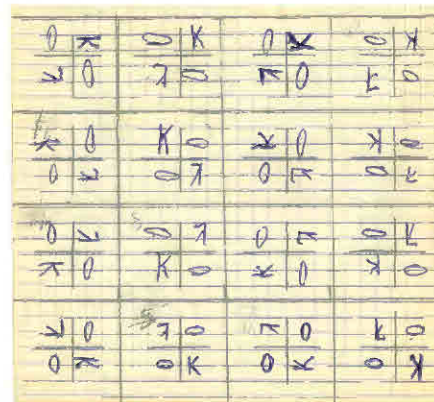
Swoje prace Stanisław Dróżdź określał mianem „pojęciokształtów”. Nazwa ta wskazuje na istotność dwóch czynników budujących jego dzieła. Przemyślane rozmieszczenie liter oraz znaczenie, które możemy z nich odczytać wpływają na siebie wzajemnie, składając się na całość kształtu pracy.

Jednym z przykładów na wzajemną zależność ułożenia liter i sugerowanej przez ten układ treści jest praca „koło”. Litery tworzące dzieło są wpisane w kwadrat, a pomimo to wymuszony zostaje na odbiorcach kolisty ruch gałek ocznych lub całego ciała będący warunkiem odczytania wyrazu.

CONCEPT-SHAPES

Stanisław Dróżdź called his works "concept-shapes". This name indicates the importance of two factors shaping his works. A thought out setting of letters and the meaning we can see in them influence one another and constitute the whole work.

One of the examples for the relationship between the setting of the letters and the meaning suggested by this setting is his work "circle". The letters creating the work are written into a square but, in spite of that, the audience is forced to move their eyeballs and bodies in circle and that is the condition to read the word.

Muzeum Współczesne Wrocław serdecznie dziękuje Pani Annie Dróżdź za udostępnienie archiwum Stanisława Dróżdza oraz za wielką pomoc i życzliwość okazaną nam przy realizacji publikacji i wystawy.

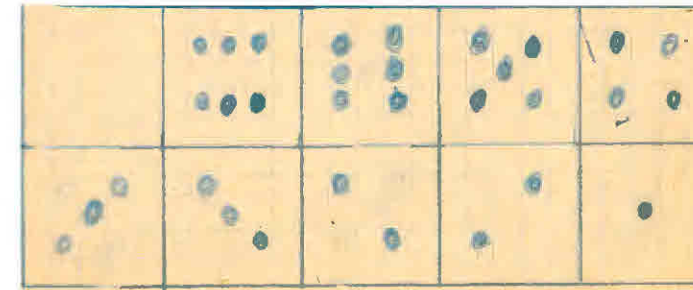
Wrocław Contemporary Museum would like to express our warmest thanks to Anna Dróżdź for granting access to Stanisław Dróżdź's archive and for her enormous help and kindness during the preparation of the publication and exhibition.

GRA Z WIDZEM

W roku 2003 na 50. Biennale Sztuki w Wenecji Dróżdź zaprezentował instalację o tytule „Alea iacta est” (Kości zostały rzucone). Praca ta stworzona została ze standardowych (biało-czarnych) kostek do gry o powiększonych wymiarach 3 cm x 3 cm. 250 tysięcy kostek szczerlnie wypełniło ściany pawilonu prezentując wszystkie 46 656 możliwe kombinacje. Na środku sali znajdował się stół do gry obity zielonym suknem, na nim zaś umieszczono kubek i 6 kości do gry. Instrukcja obsługi dołączona do instalacji zapraszała widzów w 40 językach do rzutu kośćmi, a następnie odszukania swego wyniku na ścianach pawilonu. Zwycięzcą zostawał ten, kto odnalazł swą kombinację spośród wszystkich zaprezentowanych.

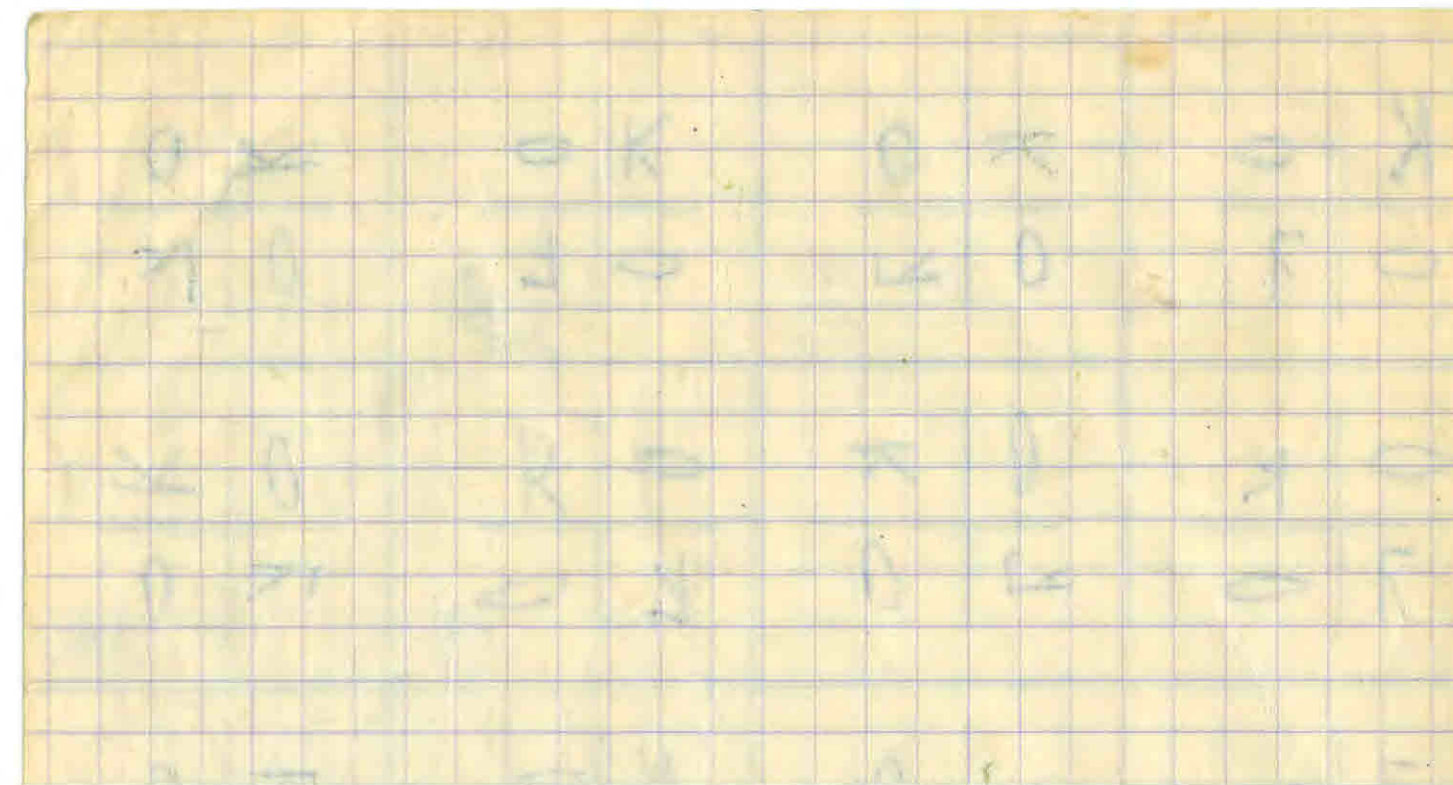
GAME WITH A VISITORS

In 2003, at the 50th The Venice Biennale, Dróżdź presented his installation called "Alea iacta est" (The dice has been cast). The work was made of regular (black and white) dice used in games but bigger, 3 x 3 cm each. 250 thousand dice completely filled the walls of the pavilion presenting all of 46,656 possible combinations of throws. In the middle of the room there was a table for the game and on it there was a cup and 6 dice. The manual attached to the installation invited in 40 languages the audience to throw the dice and search for the result on the pavilion walls. The winner was the one who was able to find his or her combination between all combinations presented.

TWÓJ POMYSŁ – udostępniamy Ci kartkę ze szkicownika Stanisława Dróżdza. Czy po zapoznaniu się z jego sztuką czujesz się na siłach podjąć literową grę? Jeśli tak to stwórz własny "pojęciokształt".

YOUR IDEA – we are giving you a page taken from Stanisław Dróżdź's sketchbook. Now, after you have learned something about his art, are you ready to play the letters game? If so, create your own "concept-shape".

MAGAZYN ASPEN: 1965 – 1971 ASPEN MAGAZINE: 1965 – 1971

23.5.14–1.9.14

KURATORKI / CURATORS :
SYLWIA SERAFINOWICZ, NAYIA YIAKOUMAKI

MAGAZYN ASPEN

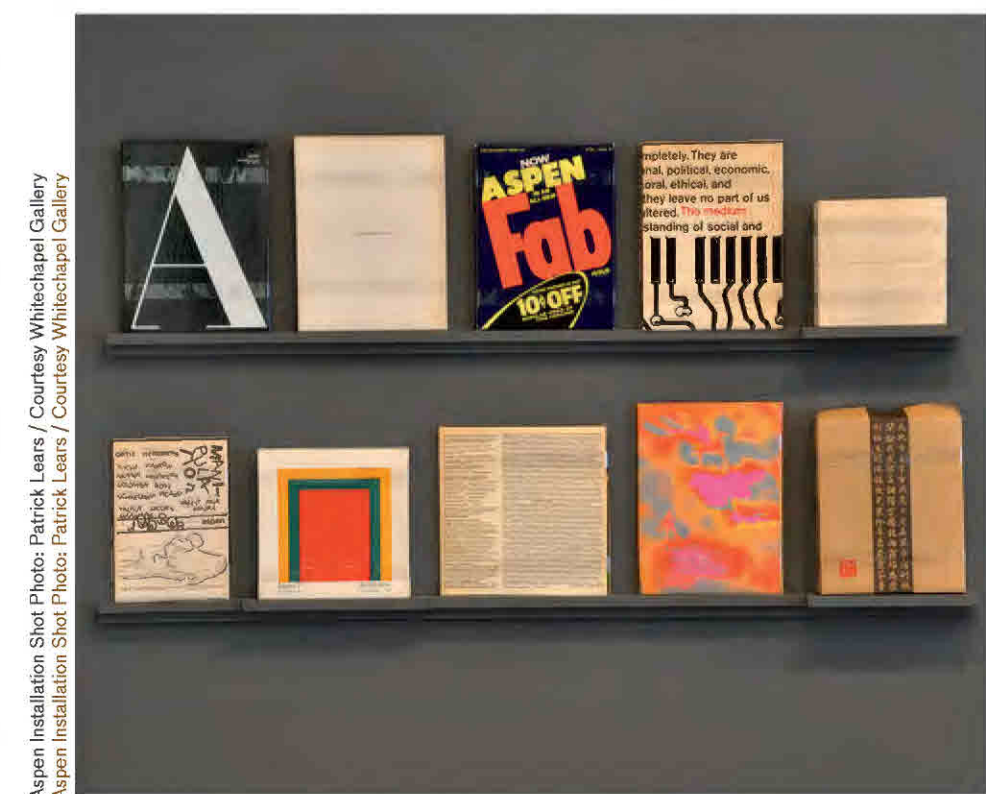
„Magazyn Aspen” to pierwszy artystyczny trójwymiarowy magazyn w formie pudełka zawierający teksty teoretyczne, dzieła sztuki, nagrania audio i wideo. Ukazywał się nieregularnie od 1965 do 1971 roku i był wysyłany nieodpłatnie pocztą. Pomysłodawczynią magazynu i jego pierwszą redaktorką, a zarazem wydawcą, była Phyllis Johnson, która wcześniej redagowała modny magazyn dla kobiet.

Podczas pobytu w górskiej miejscowości wypoczynkowej Aspen, Johnson wpadła na pomysł stworzenia publikacji, która oddawałaby klimat tego niezwykłego wypoczynkowego kurortu i podobnie jak on dostarczałaby „wszystkich cywilizacyjnych przyjemności nowoczesnego życia” (P. Johnson ASPEN nr 1, 1965). Redaktorka pisze o ówczesnym Aspen jako o jednym z niewielu miejsc w Ameryce „gdzie można prowadzić eklektyczne życie pełne wizualnego, fizycznego i psychicznego dobrobytu”. Pierwsze dwa numery magazynu nawiązują tematycznie do charakteru miejscowości wypoczynkowej opisując festiwale muzyczne i filmowe, narciarstwo oraz lokalną architekturę. Trzeci numer, którego motywem przewodnim był Pop Art, został zredagowany przez popularnych i uznanych już wtedy artystów: Andy Warhola i Davida Daltona. Od tej pory każda kolejna edycja magazynu poświęcona była innemu tematowi. Zmieniali się także redaktorzy kolejnych numerów, których tematy skupiały się kolejno wokół takich zagadnień jak: koncepcja społeczeństwa medialnego, minimalizm, sztuka konceptualna, performance, sztuka brytyjska, ruch Fluxus, kultura psychodeliczna, sztuka azjatycka.

ASPEN MAGAZINE

"Aspen Magazine" was the first artistic three-dimensional magazine published in a form of a box, and containing theoretical texts, works of art, audio and video recordings. It has been published on an irregular schedule since 1965 to 1971 and used to be sent by post for free. The founder of the magazine and its first editor was Phyllis Johnson, who used to edit popular woman's magazine.

While staying in a mountain resort Aspen, Johnson got the idea of creating a publication to match the atmosphere of this unusual holiday place and, similarly to it, to provide "the civilized pleasures of modern living". The editor also writes about Aspen of those times as one of few places in America, "where you can lead a well-rounded, eclectic life of visual, physical, and mental splendor". The first two issues of the magazine refer thematically to the character of the resort and describe music and film festivals, skiing and local architecture. The third issue, focused on Pop Art, was edited by popular and well-recognized artists – Andy Warhol and David Dalton. Since then, each consecutive issue of the magazine was devoted to a different topic. Also editors of the further issues were changing; the topics of those issues focused on such matters as: the concept of the media society, minimalism, conceptual art, performance, British art, Fluxus, psychedelic culture, Asian art.

Aspen Installation Shot Photo: Patrick Leary / Courtesy Whitechapel Gallery
Aspen Installation Shot Photo: Patrick Leary / Courtesy Whitechapel Gallery

